

at opspore Forbrydere. Det var i Virkeligheden Begrundelsen. Nu vil man altsaa lægge dette særlige Omraade, Tilsynet med Polakkerne, ind under Statspolitiet, og det synes jeg ikke er ganske rigtigt. Dersom Statspolitiet virker efter sin Hensigt som forudsat den Gang, nemlig at være Politimestrene behjælpeligt med at opspore Forbrydelser, maa det jo i nogen Grad frigøre det stedlige Politi, Amtspolitiet, saaledes at dette kunde varetage det Tilsyn, som man nu forudsætter, at Statspolitiet skal overtage. Det stedlige Politi kan ganske sikkert overkomme denne Opgave. Det er jo netop en af de store Anker, som man stadig og med meget god Grund har fremført i Amtsraadene, at det stedlige Politi kun i ringe Grad virker som et Politi, thi Politibetjentene sidder for det meste paa Herredskontoret og udfører Kontortjeneste, Skriverarbejde; enhver, der har undersøgt denne Sag, vil erkende, at saaledes forholder det sig. Det er jo næsten blevet saadan, at naar man ved Sommertid, i Juli—August Maaned, møder en rigtig bleg Mand paa Landevejen, kan man være temmelig sikker paa, at det enten er en Skræder eller en Politibetjent, saa blege bliver de af Kontorarbejdet. De sidder og arbejder ikke alene for Herredsfogeden med hans Sager, men i fuldt saa høj Grad med Herredsfuldægtigens Arbejde. Herredsfuldægtigen er jo blevet en mærkelig Person, han er 1ste Fuldmægtig paa Herredskontoret, men hans største Beskæftigelse er hans private Arbejde. Naar man paa et Herredskontor har en 1ste Fuldmægtig, der er Godsforvalter paa et stort Gods og ved Siden deraf udfører lige saa meget Arbejde som Egnens første Sagfører og maaske mere, saa er man noget udenfor Rammerne for en Herredsfuldægtigs egentlige Opgave. At han søger sin Arbejdskraft saa billigt som muligt, kan ikke bebrejdes ham, men det er uheldigt, at han ogsaa lægger en hel Del Beslag paa Landpolitibetjenten.

Jeg tror, der ogsaa er en anden Fare ved at lægge Tilsynet med de udenlandske Arbejdere ind under Statspolitiet. Der siges i Lovforslaget, at man har til Hensigt ved Statspolitiets Hovedkontor at indrette et Hovedregister over de ca. 12,000 udenlandske Arbejdere, der menes at være her i Landet. Det skulde foregaa paa den Maade, at Statspolitibetjentene skulde tage imod dem, naar de gik i Land ved Gedser eller andre Steder, og overhovedet føre Tilsyn med dem og stadig gøre Indberetning til Hovedkontoret, saa at Hoved-

registeret kunde holdes à jour. Men har man nu ogsaa overvejet, om det er nødvendigt at føre et saadant Hovedregister, saa man kan sige om hver enkelt udenlandsk Arbejder: han kom her til Landet den Dag, flyttede der og dertil den Dag o. s. v. Det er sikkert ikke nødvendigt af Hensyn til Polakkerne. Vel er der urolige Hoveder imellem dem, men de fleste bliver dog paa det Sted, hvor de straks har faaet Arbejde, og rejser igen om Efteraaret. Og hvor meget vil det koste? Denne Forøgelse med 12 Betjente vil slet ikke slaa til. Navnlig maa der fordres et ret stort Kontorpersonale hos Chefen for Statspolitiet til at udrette det store Arbejde, som dette specielle Omraade vil medføre. Jeg tror, det nøje bør overvejes, og at man gør vel i at undersøge, om ikke det stedlige Politi gennem Anvendelsen af de Politibetjente, som staar til Politimestrenes Raadighed, kan udføre dette Arbejde. Jeg ved godt, at disse Politibetjente ikke sorterer under Justitsministeren. Det er jo nogle ejendommelige Tjenestemænd. Det er Amtsraadene, der ansætter og lønner dem, men Amtsraadene har ikke Spor at sige over dem. Hvis man vil anke til Amtmanden som Amtsraadsformand over, at Politibetjentene ikke udretter det Arbejde, de kunde og burde, saa siger han: Det kommer ikke Dem ved, mine Herrer, det sorterer under mig, det sorterer under mine Politimestre. Men man kan gennem Lovgivningen paalægge Politimestrene at udføre saadant Arbejde. Kan de saa ikke udføre det med det Materiel, de har til Raadighed, maa de jo have det nødvendige; men jeg nærer ingen som helst Tvivl om, at deres Arbejdskraft vil være tilstrækkelig til at udføre Arbejdet, naar den bliver ret anvendt.

Ogsaa jeg vil gerne sige to Ord om de Penge, som Brandforsikringsselskaberne skal yde til Statspolitiet. Det blev ved Lovens Forelæggelse anslaaet til 55,000 Kr. om Aaret. Hvor stort Beløbet er, ved jeg ikke, men det ligger vel der omkring, og det er heller ikke derom, det drejer sig. Forudsætningen var, at Statspolitibetjentene gennem deres Arbejde skulde virke til, at der blev en Nedgang i Antallet af Ildebrande. Nu saa jeg nok forleden en Opgørelse i Bladene, som jeg haaber, at det kommende Udvalg vil kunne faa autentisk fra Ministeriet; men der var der ikke omtalt, at de havde opdaget saa meget som en eneste Ildebrandsaarsag, og jeg ved heller ikke, om de har udrettet noget paa dette Omraade. Man kan ganske vist